

НАСЛІДКИ НОВОЇ СПОЖИВЧОЇ КУЛЬТУРИ

Латишева М.М.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», Харків*

На початку ХХ століття розпочалося систематичне вивчення численних факторів, шкідливих для здоров'я, пов'язаних із розвитком і широким впровадженням у виробництво нових технологій.

Архітектори-проектувальники пишуть про урбоекологію, хоча не завжди зрозуміло, відноситься цей термін до екології міста чи до екології його мешканців. Незважаючи на їхні зусилля щодо вдосконалення суспільних надбань, є і зворотній бік медалі – негативний вплив сучасного будівництва на стан здоров'я мешканців цих будівель. Це явище отримало сучасну назву "синдрому хворої будівлі", яке використовується у випадку недотримання гігієнічних норм та правил при формуванні безпечного житлового простору з використанням нових технологій їх будівництва та експлуатації. Небезпека криється в матеріалах, що використовуються при будівництві. Як відомо, житлові будинки проектуються і будуються так, щоб людина мала можливість жити в квартирі з мікрокліматом, який забезпечує комфортне і безпечне існування.

До ери агломерацій утилізація відходів була полегшена завдяки здатності ґрунту та води до самоочищення та відновлення. Селяни спрямовували свою продукцію з ланів відразу до столу, обходячись без переробки, транспортування, упаковки, реклами, торгівельної мережі, привносили мало відходів. Овочеві залишки та подібне до цього згодовувалося чи використовувалося у вигляді добрив ґрунту на благо майбутнього врожаю. Пересування у міста призвело до формування зовсім іншої споживчої структури.

Міста ростуть, зменшується кількість місць для сміттєзвалищ, а неприємні запахи, викликані ними, стали нестерпними. Величезна кількість пацюків, що живуть на сміттєзвалищах, та порушення санітарного стану на місцях зберігання побутових відходів, здатні впливати і на виникнення вогнищ інфекційних захворювань. Наразі наша країна спрямовує свою діяльність на європейський вектор, підписавши та ратифікувавши Стокгольмську та Роттердамську конвенції, що вимагає боротися із спалюванням сміття та відходів, тим самим обмежуючи викиди в атмосферу стійких органічних сполук, які зберігаються в оточуючому природному середовищі необмежений термін.